

Et nihilominus extiterunt quam proximè recentiores alii qui etsi Duella vel odii, vel vindictæ, vel honoris tuendi causâ, vel levioris momenti res fortunaſque ſervandi, fateantur illicita; aliis tamen in circumſtantiis, & caſibus, vel amittendi Officii & ſuſtentionis, vel denegata ſibi à Magiſtratû iuſtitia, deſenſionis innoxia titulo, ea licere pronuntiant. Laxas & periculi plenas huiusmodi opiniones, ex vulgatis eorum Libris ad Nos delatas, ubi primum accepimus, earum examen nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, & quibuſdam Dilectis Filiis Sacra Theologia Magiſtris ſpecialiter ad id per Nos deputatis, commiſimus; re maturè diſcuſſâ, latis coram Nobis tum voce tum ſcripto ſuffragiis, inſcriptas Propoſitiones cenſurâ, & proſcriptione dignas exiſtimârunt.

PRIMA PROPOSITIO.

Vir Militaris, qui niſi offerat vel acceptet Duellum, tamquam formidoloſus, timidus, abjectus, & ad Officia militaria ineptus habetur, indeque officio, quo ſe ſuoſque ſuſtentat, privaretur, vel promotionis alias ſibi debitæ ac promeritæ, ſpe perpetuò carere deberet, culpâ & pœnâ yacaret, ſive offerat ſive acceptet Duellum.

I I.

Excusari poſſunt etiam, honoris tuendi, vel humanæ vilipenſionis vitandi gratiâ, Duellum acceptantes, vel ad illud provocantes, quando certo ſciunt pugnam non eſſe ſecuturam, utpote ab aliis impediendam.

I I I.

Non incurrit Eccleſiaſticas pœnas ab Eccleſiâ contra Duellantes latas, Dux, vel Officialis Militiæ,